

[Stein.]

ledes vi efterhaanden filtres ind i et Krydsvæv af kunstige Foranstaltninger, der efterhaanden vil kvæle a sund Økonomi.

Men denne Krisefond har ogsaa andre og videregaaende Formaal end dem, jeg har nævnt. Ligesom alt kan vaskes, kan denne Fond bruges til alt. Den skal kunne anvendes til Opkøb af Obligationer, den skal kunne anvendes til Finansiering af Byggevirksomhed. Den skal kunne „yde Garanti mod Tab paa Laan, som ydes af Banker og Sparekasser til bestaaende Erhvervsvirksomheder eller til Igangsættelse af ny Virksomhed“. Det sidste er i Virkeligheden en mærkelig Bestemmelse. Det er jo ikke saa mange Aar siden — det har for Resten ogsaa været berørt her i Dag —, at man, ikke mindst fra de nuværende Regeringspartiers Side, i stærke Ord angreb Bankerne, fordi de havde indladt sig paa uforsvarlig Kreditgivning, og nu animerer man dem direkte til en Laangivning, som de normalt vilde holde sig tilbage fra. Hele denne mangesidige Anvendelse af Krisefonden betyder efter min Mening en saadan Splittelse, at man ikke vil kunne faa det ud af den, som man kunde vente at faa, hvis man i Stedet samlede Fonden om bestemte Opgaver, f. Eks. og navnlig om Obligationsopkøb, for derigennem at bane Vejen for den Konvertering, som man gerne vil søge fremmet.

For at motivere den udstrakte Finansieringsvirksomhed, som tildeles Krisefonden, har man henpeget paa „Stagnation i Erhvervslivet og de mange ledige Penge, hvori Bankerne svømmer“. Dette er stærkt understreget her i Dag af begge de foregaaende Ordførere. Nu skal dette være Slut, nu vil man ved Hjælp af Krisefonden sætte Tingene i Sving, genskabe, som det siges, normal Kreditgivning. Det, man her sætter i Scene, er, efter hvad den ærede socialdemokratiske Ordfører i det andet høje Ting udtalte, et storstilet Forsøg paa at faa Hjulet over Dødpunktet.

Jeg tvivler paa ingen Maade om, at dette er ærligt og oprigtigt ment, men jeg tvivler i høj Grad om, at man vurderer de foreliggende Forhold rigtigt. Stagnationen i Erhvervslivet med de mange ledige, arbejdsløse Penge, om man vil, er jo netop det karakteristiske Udtryk for, at der er Krise i Landet. Pengerigeligheden betyder netop, at der ikke er noget normalt Kreditbehov, og det nytter ikke, at man gennem Krisefonden stiller de utalte Millioner til Raadighed, saa længe Tilliden svigter. Krisen er i sit Udspring international.

Den er kommet til os udefra, og før Forholdene ude i Verden bedres, vil vi heller ikke herhjemme for Alvor kunne vente at se Tingene rettet op. Naturligvis betyder dette ikke, at vi skal lægge Hænderne i Skødet og afvente Skæbnens Bestemmelse. Tværtimod bør man berede Vejen bedst muligt for den Bedring, der kommer. Men man har her begaaet den Fejl, at man i alt for høj Grad har givet sig de henholdende Foranstaltninger i Vold og saa at sige har konsolideret Krisen i Stedet for at afvikle den ad den naturlige Tilpasnings Vej. Hvad det først og fremmest gælder om, er at fjerne den Utryghed, som nu i Kraft af de mange vilkaarlige Indgreb hersker i Forretningslivet. Man maa søge at tilrettelægge Forholdene saaledes, at man atter indenfor Forretningsverdenen ser Mulighed for i Tillid og fuld Tryghed at kunne disponere paa lidt længere Sigt. Og det gør man ikke ved en Lovgivning som denne, der kun skaber ny Usikkerhed og nye Vanskeligheder. Baade gennem Moratorieloven og gennem denne Rentelov griber man ind i Retsregler, som er fundamentale for hele vort Erhvervsliv, ind i de gamle hævdundne Retsregler om, at Forpligtelser skal holdes, og at man frit kan ordne sine Forhold efter Kontraktfrihedens Princip. Jeg tror ikke, at man ved at gaa de Veje, man her er inde paa, vil skabe den nye Beskæftigelse, som man tilsigter, at der af dette vil gro ny Beskæftigelse. De, der venter det, vil blive bittert skuffet.

Vi er fra vor Side, som jeg allerede tidligere har sagt, parate til at medvirke til en Forhandling for at søge at opnaa et fyldestgørende Resultat. Men Forudsætningen for, at dette skal kunne lykkes, er, at man ogsaa fra den anden Side virkelig er indstillet paa at tage de foreliggende Spørgsmaal op til en uhildet og fordomsfri Drøftelse.

Det andet Lovforslag, der foreligger her, vedrørende Foranstaltninger til Lettelse af Konvertering m. m. af Kreditforeningslaan, supplerer jo paa en vis Maade det første, for saa vidt som det sætter ind paa det samme, nemlig paa en Konvertering af Renten. Man er med Rette fra Regeringens Side blevet tilbage for Tanken om en Tvangskonvertering; men Formaalet for denne Lov er jo at berede Vejen, ikke for en almindelig Konvertering, men for en Konvertering i det enkelte og at lette Muligheden for at overføre Laan fra een Serie eller Afdeling til en anden Serie eller Afdeling med lavere Rentefod og dernæst i de aabne Serier at omskrive Restgæld til ny Hovedstol. Jeg